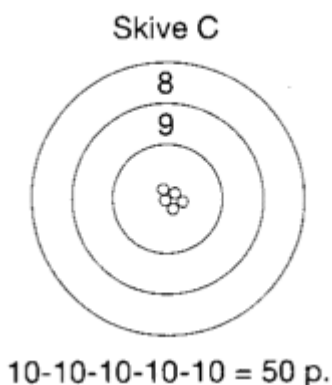
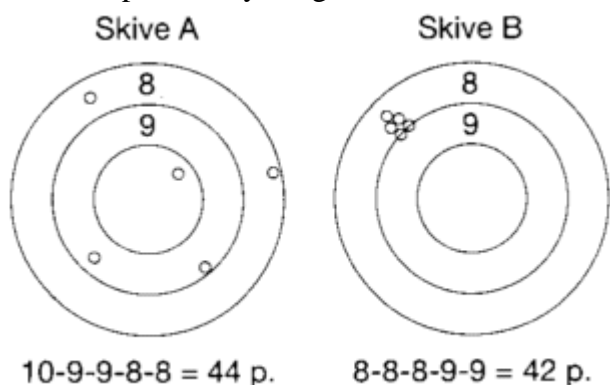

Træfbilledskydning

Ofte vil der i skudserier dannes nogle karakteristiske træffebilleder. I en 5-skudsserie er et typisk træffebillede f.eks. 4 samlede skud og et afvigende skud, eller skuddene kan på anden måde gruppere sig. Årsagen til spredningen skyldes som regel uro i skydestillingen eller anden skyttefejl. Spredt træfning er især uheldig, fordi den forringer muligheden for en god og pålidelig indskydning af pistolen.

Det må være skyttens ambition at samle skuddene mest muligt. Ideelt ville det være, om alle skud traf i samme hul, men det opnås kun, hvis ammunitionen ingen egenspredning har, og hvis samspillet mellem grundelementerne er perfekt ved hver skudafgivelse. Er skytten i stand til at samle skuddene, er det blot et spørgsmål om at korrigere sigtemidlerne korrekt for at opnå flest mulige points.

Et eksempel til belysning af ovenstående er vist nedenfor:

Skive A har en spredt skudserie, men opnår alligevel flere points end skive B, som har en flot samlet skudserie. Til gengæld er skudserien i skive B let at korrigere, så træfpunktet bliver skivens centrum, og da opnås maksimumpoints, som vist i skive C.

Eksemplet fastslår vigtigheden af at kunne samle skuddene.

En metode til træning af dette er TRÆFBILLEDSKYDNING (herefter forkortet TBS). Til TBS-skydningen bruges en skive med et sort, ikke-ringdelt centrum. Den manglende ringdeling gør, at skytten ikke fokuserer på points, men derimod koncentrerer sig om gode skudafgivelser.

TBS-skydningen gennemføres som serier af f.eks. 5 skud, der afgives uden markering mellem skuddene. Efter hvert skud noteres sigtemelding, og først når serien er afsluttet, markeres alle

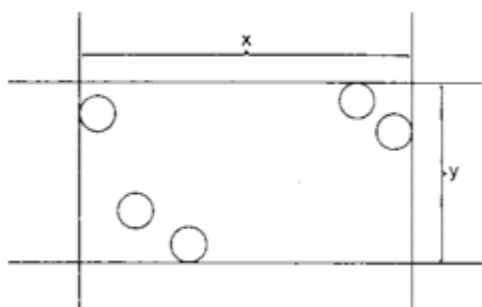
skuddene. Herefter kan overensstemmelsen mellem sigtemeldingerne og den faktiske træfning vurderes. Er der stor uoverensstemmelse må skytten igennem en fejlfindingsproces.

I TBS-skydningen kan der altså ikke beregnes points på sædvanlig vis, men ved hjælp af et "afstandsmål" er det alligevel muligt at måle skyttens evne til at samle skuddene.

Opmålingen foretages på følgende måde:

De 2 yderste skudhuller i det vandrette plan findes, og på yderkanten af disse 2 huller trækkes lodrette linier, der netop berører kanten af skudhullerne. Afstanden mellem de lodrette linier måles i millimeter, og dette tal udtrykker spredningen i siden (X). Herefter findes de 2 skudhuller, mellem hvilke den lodrette afstand er størst. Der trækkes 2 vandrette linier langs skudhullernes yderkant, og spredningen i højden (l~ opmåles, også i millimeter. Et samlet udtryk for spredningen fås ved at lægge den vandrette og den lodrette afstand sammen (X+Y). Da det jo gælder om at samle skuddene mest muligt, er et lille TBS-resultat selvsagt det bedste.

Nedenfor er vist eksempler på opmåling af TBS-resultater:

TBS er ikke kun velegnet til træningsbrug. Muligheden for at måle skudspredningen gør, at TBS også kan anvendes til en anderledes form for konkurrence.